

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024.

«Ε' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ»

*«Η της Σαμαρείτιδος εορτή εν η ο Χριστός
μεσσίαν εαυτόν ωμολόγει».*

*Νικηφόρου Κων/λεως του ομολογητού,
Κωνσταντίνου νεομάρτυρος του εξ Αγαρννών.*

έτος 17^ο Τεύχος 721

Ι.Μ.Κ.Α.Ω.Μ

Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

Ευαγγελική περικοπή(Ιωάν.4,5-42) - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη-θεολόγου

«Δος μοι τούτο το ύδωρ ίνα διψώ μηδέ έρχωμαι ενθάδε αντλείν» (Ιωάν.4,15).

Έχουμε αναμφισβήτητα πλέον ξεκοπεί από τις εικόνες της καθημερινότητας του παλιότερου τρόπου ζωής των ανθρώπων, αλλά λίγο ή πολύ μπορούμε ακόμη να έχουμε στο μυαλό μας τι σήμαινε ένα πηγάδι ή μια στέρνα για το χωριό ή την κωμόπολη τότε. Ήταν το σημείο από το οποίο αναγκαστικά περνούσαν σχεδόν όλοι οι κάτοικοι. Σίγουρα

πάντως όλες οι γυναίκες. Η γυναίκα κάθε σπιτιού θα έπρεπε να πάει στο πηγάδι για να πάρει από κει το απαραίτητο νερό για την καθημερινή ζωή και λάτρα του σπιτιού της. Εκτός αυτού εκεί στο πηγάδι, μάθαινε κανείς όλα τα νέα για τα γεγονότα της ζωής των ανθρώπων.

Φανταστείτε, λοιπόν, τώρα το Χριστό σε ένα τέτοιο χώρο! Βρίσκεται στο πηγάδι μιας πόλης της Σαμάρειας, που ονομάζεται Συχάρ. Διψασμένο βλέπουμε το Χριστό στην Ευαγγελική περικοπή της Σαμαρείτιδας. Διψασμένο Τον είδαμε και τη Μεγάλη Παρασκευή. Ζήτησε πάνω στο Σταυρό λίγο νερό και δεν υπήρχε απόκριση. «Διψώ» (Ιωάν.19,28). Ζήτησε νερό στο

πηγάδι της Συχάρ από μια γυναίκα, κι εκείνη του απάντησε. Δε θέλει τίποτε άλλο ο Χριστός, θέλει απλά να απαντήσουμε, να ανταποκριθούμε στη δίψα Του. Διψάει ο Χριστός το δικό μας ξεδίψασμα. Διψάει τη δική μας σωτηρία. Και είναι έτοιμος να την προσφέρει. Πώς; Με το διάλογο. Κάνει ο Χριστός διάλογο με μια ψυχή, μ' έναν άνθρωπο. Ο Ιησούς Χριστός πάντοτε ήταν ο Λόγος. Έγινε κάποτε και διάλογος. Ήταν μόνο λόγος, Θεός Λόγος, άσαρκος Λόγος. Κι έγινε σαρκωμένος Λόγος. Η σάρκωση του Λόγου του Θεού είναι ο πρώτος από κοντά διάλογος του Θεού με τον άνθρωπο, μετά τη διακοπή του διαλόγου μέσα στον παράδεισο της Εδέμ.

Ο Χριστός κάνει διάλογο με έναν άνθρωπο, μια γυναίκα. Τι είναι ένας άνθρωπος μπροστά στο σύμπαν; Ο Χριστός κάνει διάλογο με μια γυναίκα. Ο κόσμος υποτιμάει τη γυναίκα. Τη θέλει για να αντλεί ηδονή και να ξεδιψάει τη σάρκα του. Ο Χριστός τη χρησιμοποιεί ως άντλημα για να ανασύρει από το πηγάδι του ουρανού το νερό της αλήθειας. Αυτή η γυναίκα έχει αγωνίες για καίρια ζητήματα της ζωής της. Διψάει η καρδιά της για χορταστικές απαντήσεις. Όταν ο Χριστός είπε στη Σαμαρείτιδα γυναίκα, ότι εκείνος θα της έδινε νερό, αυτή του απάντησε: **«Ούτε άντλημα έχεις και το φρέαρ εστί βαθύ»** (Ιωάν.4.11). Το δεύτερο σκέλος της φράσης είναι σωστό, το πρώτο λάθος. Ο Χριστός και φρέαρ βαθύ είναι και άντλημα έχει. Βάθος απροσμέτρητο είναι ο Χριστός ως Θεός.

Θέλησαν οι φιλόσοφοι να ερευνήσουν τα βάθη του Θεού με το άντλημά τους, με το κουβαδάκι της διανοίας τους. Είναι δυνατό με τα μέτρα του πεπειραμένου μυαλού να αντλήσεις την αλήθεια από τα βάθη του άπειρου Θεού; Αδύνατο. Κι όμως, το αδύνατο έγινε δυνατό. Ο Χριστός δεν είναι μόνο το βαθύ φρέαρ της Θεότητας. Με τη σάρκωσή Του δίνει και το άντλημα. Μάς δίνει τον τρόπο ν' αντλούμε το νερό από το πηγάδι Του. Και ο πρώτος άνθρωπος, στον οποίο πρόσφερε ο Χριστός το νερό της θείας αποκάλυψης, ήταν μια γυναίκα, η Σαμαρείτιδα της σημερινής Ευαγγελικής περικοπής. Με γυναίκα έγινε απύθμενο το πηγάδι του Θεού και φτάσαμε στην αγνωσία του Θεού. Με την αμαρτωλή περιέργεια της Εύας βυθιστήκαμε στο σκοτάδι της αγνωσίας. Με γυναίκα θέλησε ο Χριστός να οδηγηθούμε στο φως της Θεογνωσίας. Η αγία περιέργεια της Σαμαρείτιδας έκανε το Χριστό να αποκαλύψει το βάθος του Θεού: **« πνεύμα ο Θεός και τους προσκυνώντας αυτόν εν πνεύματι και αληθεία δει προσκυνείν»** (Ιωάν.4,24).

Ας σταθούμε στο νερό που άντλησε η Σαμαρείτιδα από το πηγάδι, που ονομάζεται Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός. Όταν ο Χριστός υποσχέθηκε, ότι θα της δώσει το νερό, που θα ξεδιψούσε μια για πάντα, εκείνη Το ρώτησε: « **Πόθεν έχεις το ύδωρ το ζων;**» (Ιωάν.4,11). Από πού έχεις το νερό της ζωής; Από πού αλλού; Από την ανεξάντλητη δεξαμενή, που λέγεται Θεότητα. Ο Χριστός είναι η αστείρευτος πηγή. Φάνηκε με την Ανάστασή Του. Δεν είναι τυχαίο, ότι σε πασχαλινή περίοδο διαβάζεται η Ευαγγελική περικοπή της Σαμαρείτιδας. Πρόκειται για Αναστάσιμο Ευαγγέλιο. Μιλάει για το αθάνατο νερό, που αναβλύζει μέσα από τον κενό τάφο του αναστημένου Ιησού.

Ας σταθούμε για λίγο στο λόγο του Κυρίου « **πνεύμα ο Θεός και τους προσκυνώντας αυτό εν πνεύματι και αληθεία δει προσκυνείν**» (Ιωάν.4,24). Τι σημαίνει «εν πνεύματι και αληθεία»; Σημαίνει να έχεις δουλέψει πνευματικά, να έχει αποκτήσει η καρδιά σου τους καρπούς του Πνεύματος. Το Πνεύμα του Θεού, λέγει σχετικά ο Απόστολος Παύλος έχει καρπούς: « Αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότητα, αγαθοσύνη, πίστη, πραότητα εγκράτεια». Η σειρά δε μπήκε κατά λάθος. Μπήκε αξιολογικά. Αγάπη, χαρά, ειρήνη. Χωρίς αγάπη, χαρά και ειρήνη, τι προσευχή θα κάνεις; Σημασία έχει το πού και το πότε; Τι σημασία έχουν αυτά; Δεν αγαπάω τον διπλανό μου, όταν θέλω να διεκδικήσω το ενδεχόμενο να μη μπω στο Ναό εγώ αντί γι' αυτόν! Τι είναι αυτά; Σημαίνει ότι δεν έχουμε καταλάβει αυτό που κάνουμε σε καιρό συνηθισμένων συνθηκών, συναζόμενοι στον οίκο του Κυρίου. Ότι δε μαζευτήκαμε για να προσευχηθούμε. Προσευχόμαστε φυσικά βεβαίως και στο σπίτι μας κατά βάση κάθε μέρα, όχι μόνο την Κυριακή στην Εκκλησία. Την Κυριακή το πρωί μαζευόμαστε, μαζί με τους υπολοίπους αδελφούς μας, για να υμνήσουμε, αλλά και να κοινωνήσουμε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Εδώ χρειάζεται να ξεκαθαρίσουμε ότι με πνεύμα και αλήθεια προσκυνείται ο Θεός. Το Πνεύμα είναι οι καρποί του Πνεύματος του Θεού, και αλήθεια η ειλικρίνεια της πρόθεσής μου να θέλω να αλλάξω. Η Σαμαρείτιδα, λοιπόν, μάς δίνει μια αφορμή να σκεφτόμαστε όχι το πού, ούτε το πότε, αλλά να σκεφτόμαστε το πώς. Να προσευχόμαστε με πνεύμα και αλήθεια.

Ας επανέλθουμε στο αθάνατο ζων νερό. Όσοι πίνουν από το αθάνατο νερό, που ανέβλυσε από το κενό μνημείο, δεν πεθαίνουν ποτέ. Όσοι

πιστεύουν στην Ανάσταση, ζουν αιώνια. Το βεβαιώνει ο Κύριος: «Ός δ' αν πίνη του ύδατος, ου εγώ δώσω αυτώ, ου μη διψήση εις τον αιώνα, αλλά το ύδωρ ό δώσω αυτώ, γενήσεται εν αυτώ πηγή ύδατος αλλομένου εις ζωήν αιώνιον» (Ιωάν.4,14). Το νερό της ζωής μας πέφτει στον τάφο και χάνεται. Έτσι χάνεται και το νερό που κυλάει. Γι' αυτό λέγει ο Χριστός το νερό που θα σάς δώσω εγώ **«γενήσεται πηγή ύδατος αλλομένου εις ζωήν αιώνιον»** (Ιωάν.4,14). Ο Χριστός είναι το νερό της Ανάστασης. Τρεις κήπους πότισε αυτό το νερό, όπως παρατηρούμε στην σημερινή Ευαγγελική περικοπή. Ο ένας είναι ο κήπος της καρδιάς της Σαμαρείτιδας. Φλέγεται από τη φωτιά της αμαρτίας. Πόσες φωτιές είχε ανάψει η γυναίκα εκείνη με τα αμαρτωλά της σκιρτήματα! Η φωτιά της αμαρτίας έκαιγε και τη δική της καρδιά. Διψούσε για συγχώρεση και άφεση αμαρτιών. Το νερό που ξεπλένει όλες τις αμαρτίες. Η δροσοβόλα χάρη Του δροσίζει την καρδιά της και με αγωνία Του λέγει: **«Δος μοι το ύδωρ, ίνα μη διψώ»** (Ιωάν.4,15).

Διψούσε και το μυαλό της Σαμαρείτιδας. Πρόκειται για τη δίψα της αλήθειας. Τι είναι ο Θεός; Πώς λατρεύεται; Πού λατρεύεται; Η διψασμένη Σαμαρείτιδα αυτό έκανε. Βρήκε νερό από πηγή ουράνια: **«Θεωρώ ότι προφήτης εί συ»** (Ιωάν.4,19). Τώρα που σε βρήκα πες μου, που και πότε προσκυνούμε το Θεό. Και ο Χριστός ικανοποιεί τη λαχτάρα της. Προσφέρει το νερό της θείας αποκάλυψης, όπως είδαμε πριν λίγο: **«Πνεύμα ο Θεός και τους προσκυνώντας αυτόν εν πνεύματι και αληθεία δει προσκυνείν»** (Ιωάν.4,24). Πού είναι η δική μας μεταφυσική λαχτάρα; Κοντά μας είναι η Πηγή, ο λόγος του Χριστού, το Ευαγγέλιό Του, η Εκκλησία Του. Καιρός να τρέξουμε να ρουφήξουμε το αθάνατο νερό του Ευαγγελίου του Χριστού, που άφθονο αναλλοίωτο τρέχει στον αγρό της Εκκλησίας.

Διψούσε και για ζωή η Σαμαρείτιδα. Όλοι διψάμε για ζωή, δε θέλουμε να πεθάνουμε και δε θα πεθάνουμε, αρκεί να πιστεύσουμε στο Χριστό και να Τον ακολουθούμε. Το ποτάμι τρέχει γρήγορα. Κυλάει, κάνει να ανθίσει η περιοχή, αλλά δε σταματάει μέχρι να καταλήξει στη θάλασσα. Το ποτάμι της ζωής κυλάει, όχι για να χαθεί, αλλά για να καταλήξει στη θάλασσα της αιωνιότητας. **ΑΜΗΝ.**